

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

KOR OLDU GÖNÜL

Nîmet bilirim aşkını bin derd ile yansam
Kor oldu gönül âteşi hicrânla dayansam
Sevdim diye bir kerre duyup ben de inansam
Kor oldu gönül âteşi hicrâna dayansam

CEVRETME GÜZEL

Aşkıyla hezâr gonca gül'ün vechine gülsün
Ey gonca misal rûhuma sen aynı o gülsün
Cevretme güzel bende inan mâh-ı gönülsün
Ey gonca misal rûhuma sen aynı o gülsün

KALB-İ PERÎŞAN

Fânîye nazar kılmayacak kalb-i perîşan
Zikreyleyecek öyle demiş server-i zîşan
Gül mevsimi geçmez bana der gülleri anlat
Yıldızları tesbih tutacak dilleri anlat
Der hayrına bak şerri bırak çekme cefasın
Hem fânî seven kendine der sen bi vefâsın
Gül mevsimi geçmez bana der gülleri anlat
Yıldızları tespih tutacak dilleri anlat
Etmiş de hebâ bunca zaman gıl ile gışla
Artık dönecek tövbe deyip Rabbe bağışla
Gül mevsimi geçmez bana der gülleri anlat
Yıldızları tespih tutacak dilleri anlat

EY DİLARA

Ey dilârâ cevre düşkün hem sitemkârsın bana
Bin cevir etsen kırılmam çünkü sen yarsın bana
Küsme cânâ küsme n'olur sanki ağyarsın bana
Bin cevir etsen kırılmam çünkü sen yarsın bana

CÂNÂ

Cevreyleme cânâ ne olur sînemi yakma
Ah sevdi gönül hâlimi gör el gibi bakma

Aşkınla coşan kalbimi ağyare bırakma
Ah sevdi gönül hâlimi gör el gibi bakma

N'OLDU CÂNÂ

Vuslatın bekler şu gönlüm iftirâkından beri
N'oldu cânâ dönmüyorsun dönmüyorsun sen geri
Gel hayâlin sardı gitmez baktığım her her yeri
N'oldu cânâ dönmüyorsun dönmüyorsun sen geri

EY ŞANLI NEBÎ

Etvârına ahlâkına bin türlü özendim
Rûhum ile sevdim seni aşkınla bezendim
Bildim şu gönül sırrını ben sende efendim
Ey şanlı nebî aşk ile aşkınla bezendim

GÖNÜL

Kalbim kırıp inciten aşktan ne bilsin gönül
Dîdemde yaşlar neden sormaz mı silsin gönül
Hâlâ acır yâreler geçmez ki gülsün gönül
Dîdemde yaşlar neden sormaz mı silsin gönül

GÖNÜL

Gam çekme gönül ne olur derdi devâ bil
Sevdâzedeyim deme gel aşkı nevâ bil
Yazmış yaradan kaderimdir de revâ bil
Sevdâzedeyim deme gel aşkı nevâ bil

CÂNÂ

Cânâ ne olur beni derd içre bırakma
Bî çâre gönüldeki aşkın ile yakma
Senden bilirim yetişir âhıma imdâd
Bak kalbime kendini gör el gibi bakma

EY NAZLI ÇİÇEK

Şenlendi gönül yine mehtab ile sensin
Rûyinle deniz ve sular nurla bezensin
Ey nazlı çiçek bana sen gonca dehensin
Rûyinle deniz ve sular nurla bezensin

HAK VERDİ

Aldanmadı kahrolmadı hiç sevdi nihayet
Hak verdi gönül aşka düşen olmalı gayet
Sen kalbine dön dinle ne der etme şikâyet
Hak verdi gönül aşka düşen olmalı gayet

CÂNÂ

Hasretle geçen yıllara sor sor beni cânâ
Firkat mi yakar eyledi kor kor beni cânâ
Gel halime bak gör ne olur gör beni cânâ
Firkat mi yakar eyledi kor kor beni cânâ

VEREN KİM?

Vuslat gelecek yanma gönül aşk ebedîdir
Sevdâyı veren kim onu bul ah ne bedîdir
Hû hû diye dön rûha gelen hoş amedîdir
Sevdâyı veren kim onu bul ah ne bedîdir

EY DİLÂRA

Her nigâhından kalan bin bergüzârım var benim
Saklarım güller misâl say bin hezârım var benim
Ey dilâra nur cemâlim görme aşkım hor benim
Derdimin dermânı sensin intizarım zor benim

DİYEMEM

Sayarım senle geçen günleri aşktan yana ben
Seni sevdim seni cânâ diyemem ah sana ben
Nicedir derd-i firaktan dönerim büryana ben
Seni sevdim seni cânâ diyemem ah sana ben

EYLEME

Sonbaharımdır gelen cânâ gönül hûn eyleme
Ah giriftar eyledin aşkınla mecnun eyleme
Bî nevâyım gel de ümmîdimle mahzun eyleme
Ah giriftar eyledin aşkınla mecnun eyleme

BİLMECEDİR

Seni sevdim gönüldeyin nicedir
Göremezsem şu gündüzüm gecedir
Dili bilmem ki sevdiğim necedir
Çözemem aşkı sanki bilmedir

HATIRALAR

Unutur sandı gönül ah ne kanar hatıralar
Sarıyor ruhumu birden yaralar hatıralar
Susamaz derdine kalbim yine bağlar karalar
Sarıyor ruhumu birden yaralar hatıralar

GÖZ FERİNİ

Tutamaz kimseye vermem ki gönülden yerini
Firkatin ye'se düşürmüş nicedir göz ferini
Açamam kalbimi cânâ dökemem dertlerini
Firkatin ye'se düşürmüş nicedir göz ferini

EY HÜSN-İ CEMAL

Ey hüsn-i cemal sanki bilinmez gibi sevdâ
Dîl oldu yazık naz ü tegâfûl ile şeydâ
Ağyârı bırak hâlîme bak rûh-i rüveydâ
Dîl oldu yazık naz ü tegafûl ile şeydâ

KENDİME GEÇMEZ SÖZÜM

Öyle bir dalmışsınız ki fânînin hevâsına
Kimi altmışta bebek kimi seksende sabî
Cennet hevesi fedâ şu den'î nevâsına
Kendime geçmez sözüm kime sorsam asabî

ZANNEYLEME

Ne derdin var ey hâsid feryad misal o ahla
Dinlersen söyleyeyim çâresini ferahla
Bil önce seni yakan fâniye tamahındır
Kıskandığın kullarda ne varsa Allah'ındır
Güneşten âyinede yansıyan bütün o nur
Kırılacak cam der mi bendendir bende onur
Ah çevir gözlerini kırık camdan güneşe
Cümle var vereni bul evlâd ü dosta eşe
Evvel kendime derim Ali olmadın âlî
Gayr kusurunu saymak zanneyleme teâlî

ÇOK MU GÖRÜRSÜN

Derdinle gönül bin sızıdan etti de âhı
Ah çok mu görürsün ona bir kerre nigâhı
Vazgeçmeyecek hep sevecek sen gibi mâhı
Ah çok mu görürsün ona bir kerre nigâhı

SEVME ARTIK

Ah kırılmış sanki ümmîdin o gözler hâreli
Sevme artık sevme cânâ gör sevenler yâreli

Ehl-i dîldir amma âşık bak ciğer-suz pâreli
Sevme artık sevme cânâ gör sevenler yâreli

SEVERİM AMMA

Yine göğsümde o hâr gonca-i rânâ ne duyar
Severim amma bilinmez nicedir firkat-i yar
Beni derdnâk edenin zulmüne can çâre arar
Severim amma bilinmez nicedir firkat-i yar

KIRDIN ÜMİDİM

Dîl harâb olmuş mecâlim kalmamışken dâhi sen
Derde dûçar eyledin cânâ nedir hâlim benim
Ah giriftar oldu ammâ gâh sitemler gâhi sen
Cevridüp kırdın ümidim söndü âmâlim benim

AŞKI BİLDİM

Kalmadım hasrette cânâ aşkı bildim ben nedir
Ânı buldum ânı artık kalb ü rûhum bendedir
Dîl için dildârı bulmak zannederdim tendedir
Ânı buldum âna artık kalb ü rûhum bendedir

NİMET-İ HAK

Dîdarına hasret de yazar mâha sorulmaz
Elbet şu gönül aşkına düşmekle yorulmaz
Cevreyleyecek nâz ü tegâfûl bana gül hey
Sevdâ denilen nîmet-i Hakk ah ne güzel şey

DİL YARELENİR

Dîl yârelenir sanma geçer bûy-i vefâdan
Bin derdi çeker neş'e bulur cevır ü cefadan
Sevdâya düşer hüznü solur zevk ü safâdan
Bin derdi çeker neş'e bulur cevır ü cefadan

SEN

Derler ki tükenmez şu ömür rûh ile sevsen
Ah ölmeyecek aşkını gel rûh ile sev sen
Gör lâne-i kalbin ne için bil de velev sen
Ah ölmeyecek aşkını bul rûh ile sev sen

BEN

Çağırıp hâtıralardan yaşarım mâziyi ben
Yine derdnâk olurum ah aşarım maziyi ben
Kimi gün neş'e bulur şaşarım halime de
Yine derdimle coşar ah aşarım mâziyi ben

HİKMETİ İÇ

Saramaz yâreni leylâ bilemez hâlini hiç
Ne o derman ne süheylâ ne de vuslat sana yar
Gel o firkat ateşinden görünen hikmeti iç
Ki odur bâb-ı hakikat onu bul gayrısı bâr

RABBİNE DÖN

Binler kere bak haykırıyor nâme-i vahdet
Rûhum bu ne naz aç gözü aç eyle temâşa
Bozdun ne yazık ahdini sen bir daha ahd et
Gel Rabb'ine dön zikre katıl tövbe de hâşâ

YARESİ VAR

Kanatır hâr hezârın küçücük kalbini sar
Onu şefkat ile yâd et seviyor yâresi var
Nicedir inlese durmaz yine gelmiş bu bahar
Onu şefkat ile yâd et seviyor yâresi var

EY NAZLI ÇİÇEK

Sunsan bana dünyâyı da almam o da zûldür
Yar gelse yeter der yüreğim gel onu güldür
Ey nazlı çiçek geçmeyecek sanki bu hasret
Vuslat ile şâd eylediğin hasta gönüldür
Bir nazlı çiçek bir de hezâr bakma şu aşka
Gül başka o dildâre misal goncası başka
Bekler seni bekler şu garip lâne-i kalbim
Sar yârelidir sar da varıp hâne- i kalbim

AH...

Ah eylediğim inlediğim günleri say sen
Ah sen ki güzel sanki o mehtapdaki ay sen
Ver kalbini ver sen ne olur n'oldu şu hâlim
Gör sen beni görsen ne olur hâl-i melâlim

AH SIRRI NEDİR?

Meyl eyledi bir zâlîme dîl kaçmadı aşktan
Gel gör ki felek kısmeti hiç açmadı aşktan
Ah sırrı nedir kurtaracak sanki firaktan
Bilmem ki felek kısmeti hiç açmadı aşktan